

Велика Британија прелази на четвородневну радну недељу?

**Велика Британија
прелази на
четвородневну радну
недељу?**

rs.politsturm.com

2025-08-16

3 мин. читања

Чланак преведен са руског оригинала.

У Великој Британији је почео прелазак на четвородневну радну недељу. Засад се ово догађа само у неким приватним компанијама, али још 200 фирми прихватило је такав распоред [1].

Према речима Д. А. Медведева, петодневна радна недеља је застарела, а прелазак на нови стандард не само да ће повећати продуктивност и привући младе, већ ће учинити све запослене срећнијим. Политичар спомиње рок од пет година, али Руски савез индустријалаца и предузетника тврди да ће прелазак на четвородневну недељу бити могућ тек до 2035. године. Мишљења су подељена, баш као што се разликују обећања власти и објективна стварност [1].

Пре него што почнемо да говоримо о Русији, хајде да размотримо ситуацију у Великој Британији. Тржиште рада тамо је сличном оном у Русији, са истим проблемима. Држава годинама масовно користи јефтину радну снагу у облику миграната.

На те позиције не пристају обични Британци. То јако подсећа на ситуацију у Русији, где држава са једне стране затеже миграциону политику, а са друге поново увози мигранте у огромним количинама.

Посебан прилив миграната у УК догодио се након њеног изласка из ЕУ. Сваке године њихов број је само растао, што је утицало на расположење енглеских радника. Влада врши притисак на штрајкаче, користећи војску.

У земљи је владала веома напета ситуација због заоштравања међунационалних и међуверских сукоба, што је изазивало незадовољство грађана политиком тада владајуће Конзервативне партије. Влада Ришија Сунака донела је популистичке мере да би подигла рејтинг и стекла политичке поене, користећи тему миграната. Народ то није много заинтересовало, али представници бизниса су се забринули.

Губитак јефтине радне снаге за њих значи губитке и преношење трошкова на остало становништво кроз повећање инфлације. „Миграција није једини начин да се попуне радна места, па ће оно што ће се догодити зависити од реакције послодаваца“, изјавио је истраживач са Оксфордског универзитета Бен Бриндл [7].

И бизнис је рекао своје. За Лабуристичку партију залагали су се људи повезани са великим компанијама у Британији и иностранству. На крају је на изборима победила политичка снага која циљеве постиже еколошком агендом и играњем са радничком масом. Циљ такве политике је и даље исти — максимална добит.

Поред странаца, држава има и други извор радне снаге — затворенике. За ту сврху погодан је бивши конзервативац Дејвид Гок, који би под изговором рехабилитације осуђеника омогућио бизнису да добије јефтину радну снагу. Затвореници не би коштали више од странаца, са додатном предношћу што говоре језик и познају културу.

То ће се несумњиво допасти националистичком делу друштва, на који се сада ставља акценат након кризе у Појасу Газе.

Разјашњавајући ситуацију и мотиве великих предузетника, можемо са сигурношћу рећи да скраћење радне недеље неће значити боље услове за становништво британских острва. Послодавци имају корист од тога што, ако неки радници раде 4 дана, ништа не спречава да се ангажује неко ко ће радити преостала три. Тако ће послодавци заборавити на викенде, непрекидно производећи робе и увећавајући своје капитале.

У почетку олигарси могу привремено олакшати услове рада, покривајући трошкове кроз другог запосленог. Чак и ако бизнис привремено попусти, убрзо ће му то бити мало, па ће се повећати и радно време и интензитет рада. Највероватније је да ће, иза наизглед повољне иницијативе, радници свих грана осетити повећано оптерећење, прековремени рад и исцрпљеност.

Другачије и не може бити, јер ће се са скраћењем недеље смањити и плата. Како ће просечан британски грађанин одржати приход? Биће приморан да ради више од 4 дана недељно. Тако предузетници врше притисак на раднике.

У Русији, упркос сличној економској ситуацији, од разговора се није напредовало. Држава не може тако брзо преоријентисати са миграната на сопствене грађане, а затвореници су већ запослени. То значи да олигархијама одговара садањи поредак.

Приче о скраћењу радне недеље појавиле су се пре неколико година, а у пракси Руси морају радити дуже. Чекати милост милијардера значи полако тонуту у сиромаштво. У борби за своја права, радници имају само две предности — организацију и масовност.

Прво се постиже уједињењем ћелија на нивоу грађана у независне синдикате. Друго — практичним радом на укључивању што већег броја радника у раднички покрет који ће деловати како на економском тако и на политичком плану. Само од нас зависи да ли ће то бити корак ка социјалистичкој будућности или модерно легализовано ропство.

Извори:

[1] Накануне.RU „У Великој Британији почео прелазак на четвородневну радну недељу“ од 30. јануара 2025.

[2] ТАСС „Ситуација се заоштрава: како Британија реагује на рекордни прилив миграната“ од 13. јуна 2023.

[3] Политштурм „МУП слободно улази у домове миграната“ од 24. јануара 2024.

[4] Statista „Дугорочне миграционе статистике у Уједињеном Краљевству од 1964. до 2024.“ од 7. јануара 2025.

[5] Политштурм „Велика Британија прети синдикатима војском штрајкбрејкера“ од 13. децембра 2022.

[6] "Telegraph" „Масовна миграција трајно ће променити Британију“ од 1. фебруара 2024.

[7] РБК „У Британији уочили проблеме за бизнис у миграционој политици Сунака“ од 22. јануара 2024.

[8] Novara Media „Упознајте кандидате Лабуристичке партије који лобирају за нафтне, гасне и војне компаније“ од 13. јуна 2024.

[9] Политштурм „Радно време Руса достигло максимум за 11 година“ од 4. септембра 2024.

Оригинални чланак